

TREDJE KAPITEL

Efter lange Overvejelser tog Per en Dag nogle Tegneruller og Beregningshefter under Armen og søgte Professor Sandrup i hans Privatbolig for at bede ham om at se paa hans Kanal- og Fjordreguleringsprojekt og udtale en Dom derom. Professoren spilede Øjnene op, satte tavs sine Briller paa den lange Næse og smaagryntede utilfreds. Og med den uhyggelige Evne, der i Aarenes Løb udvikler sig hos gamle Lærere, til øjeblikkelig at slaa ned paa et Arbejdes svage Punkter, varede det ikke længe, før han paaviste en Fejl i Pers Strømhastigheds-Beregninger.

Per kunde ikke nægte hverken Fejlens Tilstedeværelse eller dens Betydning for den hele Plan. Han blev brændende rød og forsøgte ikke et Ord til Forsvar.

Derpaa aftog Professoren atter Brillerne. Og idet han iøvrig ydede ham sin Anerkendelse for den Interesse og Flid, hvorom hans Arbejde vidnede, tilraadede han ham indstændig ikke oftere at bruge sin Tid til den Slags hensigtsløse Forsøg men helt at ofre sig til et grundigt og planmæssigt Studium af de foreskrevne Eksamensfag.

Da Per var kommen hjem, tog han igen Papirerne for sig og studerede dem grundig. Men det hjalp ikke, Fejlen var uomtvistelig. Den havde indsneget sig straks i Begyndelsen af hans Beregninger over Strømhastighederne, og dens Berigtigelse vilde, som Professoren rigtig havde set, have til Følge, at den projekterede Middelvandstand paa Aaens laveste Punkt sænkede Vandspejlet her under Havets Niveau, med andre Ord, at hele Planen hvilede paa et falsk Grundlag og var uigennemførlig.